

A Kovászna II - Vajnafalva Református gyülekezet lapja

Szólótó

III. sorozat
XIV. évfolyam, 18. szám

2012. augusztus 26.
Megjelenik havonta

**Én vagyok az életnek
kenyere, aki hozzám jó,
semmiképpen meg nem
éheznek... Jn 6,35**

Ahol a ti kincsetek van

Ahol van a ti kincsetek, ott van a ti szívetek is.

Mt 6,21.

Vége van a nyárnak, hűvös szelek járnak, nagy bánata van – nos, nem a cinege madárnak, hanem szolgálatban álló lelkipásztori szívemnek. Még pár nap, és jön az ősz, és bár még meleg van, kertünk szikkadt pázsitján már összezsugorodott, száraz levelek hirdetik a valóságot. Visszanézek a nyárra, és elégedetlen vagyok. Önmagam is vádolom. De sehogy sem tudom elfogadni, hogy nyáron nemcsak megszokott munkánk végzésében veszünk szabadságot, hanem Istentől is... Hányszor számoltam reménykedve a szószékről a padokban ülőket. De szinte már számolnom sem kell. Szemem hozzászokott, és szinte számolás nélkül tudom, hogy kevesen, túl kevesen vagyunk. Én nem tudok beletörődve legyinteni: nyár van, nyári hónapok ezek. És szerintem Isten sem!

Kincsetek van! - hirdeti Jézus az övéinek. És talán elsősorban az újkenyér napja erre emlékeztet. Testi és lelki javaink Istentől kapott ajándékok. Mert nagy kincs az élet, és benne a család, az öröm, és az is kincs, ha valaki boldog és kiegyensúlyozott lélekkel ébredhet minden reggel. De kincs a nem kívánt nehézség is, hisz térdre kényszerít Isten előtt, a baj, amelyből Ő a menedék. És ezen felül kincs, amit az őszi takarodáskor begyűjtünk tárházainkba. Hány háziasszony nézi büszkén a kamra polcain egyre sokasodó lekvárosüvegeket, befőtteket vagy uborkát, a gondos gazda a csűrbe takart illatos szénát, a begyűjtésre megérett krumplit... Kincsetek van! És ehhez már csak kis józanság, alázat és hit szükséges, hogy tudjuk: Istentől vannak ezek. *Akár kicsi, akár sok, legyünk érte hálások!*

De az igében Jézus, folytatva gondolatmenetét elmondja: szíved is van. És hadd fogalmazzam meg azt, amit

ebből az igéből én megértettem: boldogságod nem a kincsek mennyiségétől vagy minőségétől függ, hanem az azokat örömmel, hálával és megelégedéssel elfogadó szívtől. Lehetsz rettenetesen szerencsétlen és boldogtalan tömérdek kincs birtokában is, míg sok szegény és nélkülöző ember boldog örömmel rebegi minden este: *mindennapi kenyereinket add meg nekünk ma...*

Egy helyen kell tehát lennie a szívnek és a kincseknek. És ez valójában azt jelenti, hogy egyensúlyban! *Ora et labora* – imádkozzál és dolgozzál, tüzték ki célmondatul már a középkorban a szerzetesek. Együtt a kettő, csakis így lehet. Mert a lusta kezek imádsága az el nem végzett munkára hiába kéri az áldást, a gazdagon terített asztról elvett finomságok is keserű falatokká gubancolódnak az azokat hála nélkül magukhoz vevők szájában.

Ezek után már csak egy gondolatot kell megjegyeznünk: ne szívünket raboljuk el az isteni dolgoktól földi kincseink mellé, hanem földi kincseinket emelve ki önzőségünk birtokából, tegyük azokat Isten rendelkezésére. Ámen.

Imádság: Minden időben gondoskodsz rólunk Istenünk. Ha sok van, ösztönözöl, hogy szolgáljunk azzal, ha pedig kevés, hogy hálaadással várjuk, hogy a te dolgaid nyilvánvalókká legyenek. Segíts meg semmiképpen el nem feledkezni rólad, aki megajándékozol bennünket, és hagyd szívünket-kincseinket a te kezébe letennünk. Ámen.

Orbán Lajos lp.

**Hálát adni annyi, mint köszönetet mondani.
Kifejezni, elismerni, értékelni azt az érzést, hogy
amivel rendelkezünk, amink van, azért hálásak
vagyunk Istennek, és azoknak akik
megajándékoztak bennünket valamivel, akár
egy kézzelfogható tárggyal, akár egy jó szóval,
akár egy érzéssel. De amelyekkel gazdagabbak
lettünk!**

A kenyér csodája

Igaz ugyan, hogy az egyik legtöbbet idézett kijelentés az Újszövetségből a nemcsak kenyérral él az ember, ám a kenyér fontos szimbólum az evangéliumokban, úgy ahogyan a mindennapi is elengedhetetlen tartozéka a hétköznapiaknak. (A reformáció korában, amikor kisebb jégkorszak köszöntött Európára, amelynek nyomán éhínség és háborúskodás járt, a Miatyánk kérését igaz valójában érezhette át, aki elmondta az imát. A kenyér szükösségének és szükségének a tapasztalása oly erős volt, hogy még a XX. század nagy magyar költője, József Attila is így fogalmazta meg a boldogság iránti vágyát: úgy kell, mint egy falat kenyér.)

Nem csupán az ötven éve nem tapasztalt aszály, hanem a lelkek kiszikkadása miatt is ma egyre több embernek, gyereknek, munkanélkülinek, kisnyugdíjasnak jelent gondot a mindennapi kenyér. Egyre többen kérik igaz kívánsággal, hogy a mindennapi kenyerünket adja meg a mi Atyánk. S talán e kérés teljesítésének kívánsága néhányakat elvezet a lelki táplálék szükségességének felismeréséhez is, hiszen az evangéliumok lejegyzői nem egy ízben utalnak – a könnyebb megérthetőség kedvéért – a kenyérrre, mint eme lelki táplálék szimbólumára.

Mondani sem kell, hogy a kenyér a Biblia emberének az alaptápláléka, amely a test és lélek számára is szükséges. És nem csupán az egyén, hanem a közösség számára is. A kenyér például a barátság, az együvé tartozás jele is. Azok az emberek, akik együtt étkeztek egy kenyérből törtek, elköteleződtek egymás iránt. Ezért a leggonoszabb az, aki mint Júdás elárulja azt, akinek a kenyerét ette.

János, Krisztus lényegét is a kenyér szimbólumának felhasználásával próbálja megmagyarázni a Jézuskövetőknek: „Én vagyok a mennyből alászállott élő kenyér. Aki e kenyérből eszik, örökké él. A kenyér, amelyet adok, a testem a világ életéért.” Majd néhány verssel odébb: „Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, többé nem éhez, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.”

Adja meg az isten, hogy mi ne olyanok legyünk, mint azok, akikről Márk tesz említést, akik az ámulattól nem tudtak hová lenni, mert még a kenyerek csodáját sem fogták fel, a szívük még érzéketlen volt.

Legyen hát úgy, hogy a kenyér csodájának felismerése oszlassa el szívtelességünket. Élünk kenyérral és Igével, az Ő tanítása szerint.

Ambrus Attila

Ott szakad a cérna, ahol vékony

Újabb emberi tragédiával szembesültem. Élete derekán lévő családos ismerősöm összeesett, majd rövid időn belül meghalt. Lassan pár hete múlt annak, hogy a hír eljutott hozzám, és egyre kevesebb időm van ezen a szomorú tényen rágódni. Akkor napokig nem tudtam szabadulni ettől a helyzettől. Mi lehetett ott? Hogy halhatnak meg egészségesnek látszó emberek, ennyire váratlanul? Milyen terheket hordozunk – váltottam át már önmagunkra nézve a kérdésekkel. Bevallom, a hír hallatán magunkra gondoltam. Annyi figyelmeztetésben volt részünk az elmúlt hónapban: súlyos betegség, ájulás. Egyre csak ismételtük magunknak, hogy valamin változtatni kell, mert ez így nem megy tovább. Még mindig kevés az Istennel megosztott teher?!

Hányszor hallottam azt, hogy hát ott szakad a cérna, ahol vékony. Ott keletkezik baj, ahol emberi sértődések, fájdalmak halmozódnak fel. Egyszer csak kiderül, lejárt egy fejezet.

Még mielőtt a fent említett halálhírrrel találkoztam volna, keresztyén koncerten vettünk részt férjemmel Szovátán. Lelket melengető jó hangulat volt ott. Az előadó a koncertet a názáreti Jézus Krisztus nevében nyitotta meg. Igazi bulis hangulat volt, anélkül, hogy valami obszcén, pajzán, perverz dolog elhangzott volna, mint ami egy modern fellépésnek a tartozéka (lásd Lady Gaga). Az énekes arra kért bennünket, hogy a stábjával együtt emeljük kezeinket a magasba, az ég felé, hiszen az Urat dicsérjük. Fogtuk egymás kezét és úgy emeltük a magasba. És aztán rájöttem, hogy a mi kezünk másképpen emelkedik a magasba, mint a fiatalabbaké. Mintha kevésbé tudtuk volna ebben a mozdulatban kifejezni, hogy átadtuk magunkat a koncert hangulatának. Ott volt benne az a felnőttes tartás, ami a körülöttünk levőknél hiányzott, mert ők spontánul, beleéléssel tartották felemelve a kezüket.

Akármilyen egyszerűnek tűnik ez a mozdulat, én akkor nem tudtam utánozni. Nem sikerült lemásolni azt, amit a környezetemben láttam, és ami találhatóbb lett volna az alkalomhoz.

Később sem felejtődött el ez az élmény. Választ kellett megfogalmaznom magamnak. Csak a már említett haláleset kapcsán jöttem rá, hogy mi is kölcsönzi az évek előmenetelével a lehiggadtságot. Egyre több nehéz esettel, helyzettel találkozva már úgy élünk, hogy a rossz bekövetkezését is valószínűnek tartjuk. És ez még nem fatalizmus, ismétlem, ez lehiggadtság. Nem is hitetlenség, mert közben tudom, hogy van, aki megoldja az én nyomorúságos helyzetemet. Számítok Istenre, mert a több baj hallatán, több emberi ügyet viszek eléje imádságban.

□ MINDENNAPI KENYERÜNKET
ADD MEG NÉKÜNK MA...”
MT 6,11

És ha már a fiatalos lelkesedést el is veszítettem bizonyos mértékben, attól még nagyon jól kihatott a koncert a vakáció utánra is. CD-t vásároltunk, autózás közben azt hallgattuk, és lett egy családi slágerünk. Annyira sajnálom, hogy nem hangyaggal együtt áll itt a dal, csupán a szövegét írhatom le. Sokkal inkább szuggeráló ugyanis dalolva.

Álljon itt tehát a szöveg, amely arról az életről szól, amelynek évei telnek, de amelyet tartalommal egyedül csak az Úr tölt meg.

A szeretet nem fogy el sosem,

A szeretet átvisz az életen.

Mindent elhisz és remél,

A szeretet mindennél többet ér. (Pintér Béla)

Orbán Judit lp.

Petőfi Sándor

Fekete kenyér

Miért aggódom, lelkem jó anyám,

Hogy kenyerek barna, emiatt?

Hisz meglehet: ha nincs idehaza,

Tán fehérebb kenyérral él fiad.

De semmi az! csak add elém, anyám,

Bármilyen barna is az a kenyér.

Itthon sokkal jobb ízű énnekem

A fekete, mint máshol a fehér.

Keresztyén sátor és egyebek

Az idéni városnapok alkalmával is próbálkozunk **keresztyén sátor** felállításával. Célunk a keresztyén értékek hirdetése a nagy megmozdulások során is. Az apostolok is vállalták annakidején ezt a szerepet, lásd például Pál apostolt, aki Athén főterén, az Areopáguszon szólította meg embertársait.

Lassan körvonalazódnak a tervek a sátorot illetően. Szeretnénk, ha a sátorban könyvkiadásra is sor kerülne a tavalyi gyermekfoglalkoztatások mellett. A felnőttek megszólítására is törekszünk, reményeink szerint őket sikeresebben bevonjuk, mint a tavalyi évben.

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik „ört” tudnak állni a sátorban. És szeretettel várjuk a gyülekezeti tagokat is, hogy betérjenek sátrunkba.

A csütörtöki szülők estéjén hirdettük, hogy a következő **gyermekistentisztelet** időpontja **szeptember 2.** A már bevált módon a 11 órakor kezdődő istentiszteletre együtt várjuk a kicsiket és nagyokat. A prófétai ima alatt elvezetjük a gyermekeket a gyülekezeti terembe, majd az istentisztelet végén együtt fogadjuk az áldást. Szeretettel várjuk a gyermekeket erre az alkalomra!

Imádság Új Kenyér ünnepén

Hálát adunk Uram, a mindennapi kenyérért, amely az Égből száll alá, amellyel lelkünket táplálod az Örök Életre.

Hálát adunk Uram, a földi kenyérért, amelyet kirendelsz a Földből, hogy tápláld testünket, családjainkat és gyermekeinket, mint Mindenható, Gondviselő, irgalmas és kegyelmes Jó Isten.

Hálát adunk Uram, megtöretett testedért, keresztfán kiontott véredért és minden szavadért, amelyet a mi üdvösségünkért mondottál ki minden népeknek füle hallatára, hogy apostolaid és egyházad hirdessék az Igét szívből szívbe, lélekből lélekbe, gondolattal, szóval és cselekedettel, igyekezettel és buzgósággal, amint ezt tették az előttünk járó nemzedékek, hadd járjunk elől mi magunk is a jó példával most és mindörökké. AMEN.

Istentiszteleti alkalmak

- szeptember -

Szeptember 2. - Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Gyermek istentisztelet (az istentisztelet ideje alatt a gyülekezeti teremben).

Kátés istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 18 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Szeptember 9. - Iskolai évnyitó istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Szeptember 16. - Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Ifjúsági istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 18 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor.

Közreműködik a gyülekezet keresztyén zenekara.

Szeptember 23. - Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Szeptember 30. - Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Ezt látnod kell(ett)!

A gyermekevangélizáció kapcsán van egy jó hírem: a tavalyi három nap helyett, az idén öt alkalomra osztva foglalkoztunk a gyermekekkel. Ez azért fontos, mert a tulajdonképpeni program öt napot ír elő. Ennek betartása pedig azt jelenti, hogy nem hagyunk semmit sem elveszni abból, ami fontos.

A vakációs bibliahét anyaga ugyanis komoly munka eredménye, melyet lelkes vallás tanárok állítanak össze immár húsz éve. Akik ezt a



munkát felvállalják abból a célból, hogy megosszák a környezetükben élő gyermekekkel, azok kétszeresen is gazdagodnak általa. Az első alkalom a bemutató. Jól megszervezetten hívnak meg bennünket a bemutatóra, amelyen kiképzést nyerünk arra nézve, hogy mit hogyan kell

tenni. Számomra ezek nagyon kellemes élmények voltak. Jövőre pedig – ha Isten is úgy akarja – azok is csatlakoznak a kiképzésre, akik részt kívánnak vállalni ebben a munkában. Erről már kezdtünk is egyezkedni a pedagógusokkal.

A gyermekfoglalkoztatások másik nagyszerű élménye éppen a tevékenység alkalmával születik meg. Nagy öröm látni a figyelmet, a kíváncsiságot, jókedvet a gyermeki arcokon.

Istennek hála az idén is pár szülő megértette, mit jelenthet ez az alkalom gyermeke számára. Ezek a szülők lelkesen kísérték gyermekeiket ide a parókia udvarára, vagy éppen otthonról követték a beszámoló alapján azt, ami itt zajlik.



Tanulságos volt elsősorban nekünk – más nevében nem beszélhetek – hogy, aki egyszer rászánta magát a részvételre, az nem csalódott. Ha a gyermeknek nem volt kedve elindulni, itt majd megjött a kedv is, és aztán tovább már magától kívánczozott ide. Milyen kár, hogy sokaknak nem érte meg ezt a próbálkozást!

Érdekes módon lemaradtak ötödik osztálytól felfelé a gyermekek. Pedig velük külön lehetett volna foglalkozni, és nem a „babás” bemutatást kellett volna követniük. Jövőre ezt előre szóvá tesszük, hátha a szülői rábeszélés több eredményre vezet. Isten Igéje nekik is pont úgy üzenetet tartalmaz, mint a kicsiknek vagy éppen a felnőtteknek.

A záró alkalomra csütörtök este került sor a szülők, rokonok jelenlétében a templomban. Itt a tanultakról hallhattak a szülők, majd ajándékosztás következett és szeretetvendégség.

Isten áldja meg a gyermekeket, hogy tudjanak megmaradni az Úr oltalmában!

Orbán Judit lp.

Gyülekezeti hírek

Isten áldását kértük

Péter János és

Gáspár Gyöngyi

házasságára.

Isten kísérelje őket a megkötött szövetség útján!



Eltemettük

Kovács Sándor és

id. Gerebenes Vince

testvéreinket.

Imádkozzunk a gyászoló családokért!



Osszátok meg!

Osszátok meg a kenyeret,
megtörve csak még jobb ízű falat!

Osszátok meg a kenyeret,
megosztott kenyérből bátorság fakad!

Osszátok meg az Igét másokkal,
túl sok az csupán magatoknak!

Osszátok meg az Igét másokkal,
szolgáljon üdvére sokaknak!

Osszátok meg a bánatot,
Ugyanaz csüggeszti testvéreiteket!

Osszátok meg a bánatot,
Hiszen az Úr parancsa a szeretet!

Osszátok meg a világosságot,
Az éjszakát messzire űzze!

Osszátok meg a világosságot
Sötétben ne legyen senki se!

Szerkesztés és nyomtatás:

KOPACZ LEVENTE-BENEDEK
VIDEO - FOTO - DESIGN STÚDIÓ
Tel: 0745-165731, 0723-165089

Munkatársak:

Orbán Lajos lp., Orbán Judit lp.,
Ambrus Attila

Cím:

525200 - Kovászna, Butykák u. 2
Tel/Fax: 0267-342266

e-mail: kopaczlevi@yahoo.com